

tionale kompromis og det nye grundlag, der blev skabt for folkeafstemningen, var jo netop, at vi så sagde: Nu tager vi ikke stilling længere, nu siger vi nej. Det var netop, som det blev sagt dengang: Nu lader vi, som om vi skulle tage stilling i 1996, nu gør vi det i 1993 i stedet for.

Derfor er der jo en klar undtagelse, en opt out i forhold til ØMU'ens tredje fase. Det var det, Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre og SF forhandlede om i efteråret 1992, og som vi havde en stor folkelig debat om i foråret 1993, fordi det blev udmøntet i den såkaldte Edinburghafgørelse. At det nu bliver fraskrevet enhver værdi, overrasker mig dybt og er, hvis det er rigtigt, hvis det er meningen hos Det Radikale Venstre og hos Socialdemokratiet, udtryk for en uhæderlighed over for befolkningen, som jeg ikke havde troet mulig.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Jeg synes, hr. Holger K. Nielsen skulle tænke igennem, hvad det var, der affødte min bemærkning. Det var, at der er to ordførere her, der har påstået, at vi tre gange har stemt om euroen. Det er urigtigt. Vi gjorde det ikke i 1992; det er vi enige om. Vi gjorde det ikke 1998; det er vi også enige om. I 1993 indgik afstemningen jo ikke i selve afstemningstemaet.

Men jeg er da enig i den politiske sammenhæng, der var i 1993, i de forhandlinger, vi førte derom, hvor vi sagde, at euroen er vi altså ikke med i i den tredje fase og den kan vi jo kun være med i, hvis der holdes en ny folkeafstemning. Den sammenhæng er jeg da helt enig i.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Jamen jeg fatter ikke en lyd af det her. Der bliver sagt af udenrigsministeren, at det ikke var en del af grundlaget; det var jo noget af det politiske. Javist var det noget af det politiske. Det var også det, vi stemte om i 1993. Vi stemte i 1993 om Maastrichttraktaten plus Edinburghafgørelsen.

Kan jeg få et klart svar fra udenrigsministeren: Var undtagelsen fra ØMU'en en del af Edinburghafgørelsen, eller var den ikke en del af Edinburghafgørelsen? Og for det andet: Stemte vi ikke også om Edinburghafgørelsen i 1993?

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Den var en del af Edinburghafgørelsen. Den var en del af det grundlag, vi stemte om i 1993, men

euroen indgik ikke i afstemningsgrundlaget. Der blev ikke stemt nej til euroen i 1993. Det er jo rigtigt, hvad jeg siger. Vi stemte om et nyt grundlag for Danmarks tilslutning til Maastrichttraktaten, men den danske befolkning sagde ikke nej til euroen ved et afstemningstema, hvor den indgik i Traktaten.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Og så lige en sidste kort bemærkning til hr. Holger K. Nielsen, og så går vi tilbage, sådan at fru Charlotte Antonsen får lov at svare her bagefter.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Forholdet til ØMU'en indgik da i det formelle grundlag for folkeafstemningen i 1993. Er det ikke korrekt? Og er det ikke korrekt, at den måde, det indgik på, var, at vi havde en undtagelse fra Danmarks deltagelse i ØMU'ens tredje fase? Og er det ikke korrekt, at danskerne stemte ja til, at vi skulle have den undtagelse?

Det er det, regeringen nu forsøger at ændre, og årsagen til, at vi skal have en folkeafstemning om det her spørgsmål, er, at der skal en ny folkeafstemning til for at ophæve den undtagelse, som vi fik i 1993, fra ØMU'ens tredje fase.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Ja, vi stemte ja til det grundlag, der var knyttet til Maastrichttraktaten. Det er vi enige om. Det var det nye efter folkeafstemningen i 1992, men den afstemning var ikke – så kan vi diskutere det politiske – juridisk en afstemning om Danmarks tilslutning til euroen.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg tror, vi lader det ligge her nu, og så bliver der rig lejlighed til at tage den diskussion op. Fru Charlotte Antonsen for at svare.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Først til hr. Kristian Thulesen Dahl: Det er altså første gang, vi alene skal tage stilling til et dansk ja til euroen, og derfor er det den første danske euroafstemning. Sådan er det altså.

Venstre respekterer altid folket og folkets afgørelse, så selvfølgelig vil vi respektere et nej, ligesom vi gjorde i 1992. Baggrunden for, at vi fik Edinburghafgørelsen, var jo netop, at vi af politiske og ikke af juridiske grunde, for juridisk kunne man sagtens have den samme fol-